

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 6916 van 11 mei 2011
in de zaak A. 199.877/XIV-33.025**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Yvon Brion
kantoor houdend te 5000 Namen
Rue des 4 maisons 1
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 18 april 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 57.948 van 16 maart 2011 en het arrest nr. 58.842 van 29 maart 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 26 april 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Het verbeterend arrest van 29 maart 2011 zet enkel een materiële vergissing recht in de visa van het arrest van 16 maart 2011. Er kan dan ook niet worden ingezien en de verzoeker toont ook niet aan op welke wijze hij door het tweede bestreden arrest zou zijn benadeeld. Het eerste middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

In het tweede middel voert de verzoeker onder meer een schending aan van artikel 39/67 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, doch zonder uiteen te zetten op welke wijze het eerste bestreden arrest deze bepaling schendt. Het tweede middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De vraag of de verzoeker al dan niet kennis behoort te hebben van Prizren, zijnde de gemeente waartoe zijn beweerde dorp van herkomst behoort, raakt de grond van de zaak. De Raad van State is als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden zodat het tweede middel in die mate kennelijk niet-ontvankelijk is.

De verzoeker meent dat het eerste bestreden arrest een interne tegenstrijdigheid bevat waar de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen enerzijds de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bijtreedt waar deze stelt dat de verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt tot zijn vertrek naar België in Prizren te hebben gewoond en anderzijds zijn relaas betreffende de aanranding als weinig aannemelijk beschouwt omwille van zijn algemene en weinig gedetailleerde verklaringen en stelt dat hij een beroep kon doen op de nationale autoriteiten aangezien hij een klacht heeft kunnen neerleggen bij de politie van Prizren. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest vast dat de verzoeker niet kon antwoorden op een aantal zeer algemene vragen over zijn streek van herkomst, dat hij de vaststellingen van de commissaris-generaal betreffende de incidenten met etnische Albanezen niet weerlegt met concrete elementen en dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij wel degelijk kon rekenen op nationale bescherming in zijn land van herkomst. Dit vormt geen interne tegenstrijdigheid. Het tweede middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op elf mei tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams